

TWEEMAAL EENZELFDE RINGNUMMER

De nummering op de door het VT verstrekte ringen is zo goed, dat een misdruk of een duplicaat zeer uitzonderlijk is. Bij de ongeveer 19000 door mij gebruikte ringen voor Eidereenden ontdekte ik nooit een misdruk en kwam ik slechts éénmaal een duplicaat tegen. Daar ik de ringen niet tegelijkertijd vergeleek, beschouwde ik dit laatste aanvankelijk als een vergissing mijnerzijds.

Het volgende was het geval. Bij het proberen van een voor ons nieuwe methode voor het vangen van vogels op zee, vingen we Eidereenden met een snelle rubberboot, schepnet en schijnwerper in de nacht van 26/27 november 1987. Geopereerd werd vanaf het NIOZ onderzoeksschip "Navicula" dat voer in het Oosterom onder Terschelling. De gevangen vogels werden naar het lab op de Navicula gebracht. De routine was daar dat ik een ring van de streng haalde, het nummer noteerde in een notitieboekje en achter dat nummer kwamen dan de bijzonderheden als sex, leeftijd en gewicht. Dezelfde gegevens en de afmetingen werden op een apart formulier geboekt. Vervolgens werd de vogel geringd en overboord gezet. De laatste van een groepje gevangen eenden kreeg ring Arnhem 7.079.401 toegewezen. In mijn veldboekjes noteer ik meestal de eerste keer op een vangtocht het volledige nummer onderstreept en vervolgens alleen de laatste drie cijfers onderstreept (Terugvangsten worden volledig, doch niet onderstreept genoteerd). Eider 401 was een man na 3de kalenderjaar, enz. enz.

We hadden op deze tocht enkele buitenlandse biologen aan boord en natuurlijk moesten voor hen de beschreven kenmerken nog eens goed bij de vogel in de hand worden gedemonstreerd. Na een korte vertraging werd de eend losgelaten. Kort daarna kwam er een nieuwe krat met enkele eenden aan boord. Voor de eerste ring voor deze nieuwe eenden noteerde ik 401 vrouw, na 2de kalenderjaar, en toen zag ik dat dit hetzelfde nummer was als van de voorgaande eend. Ik dacht toen dat ik door de afleiding deze ring niet had aangelegd en herinnerde me dat ik in de winter 1962/63 ook al eens

zoiets had meegemaakt. Toen vingen Bleumink, Spaans en ik op de vinkenbaan in het Zuiderpark in Den Haag tijdens een sneeuwjacht drie Watersnippen tegelijk. Deze vogelsoort hadden we nooit eerder levend in handen gehad. Er kwamen boeken op tafel om te zien of het toch geen andere soort snip kon zijn; er werd gemeten, gewogen, veel gedelibereerd, enz. Meteen nadat we de snippen hadden losgelaten zagen we de drie ringen nog ongebruikt op de tafel liggen. Ik weet nog goed hoe belachelijk we ons voelden en welke verwijten er werden gemaakt.

Met Eider 401 dacht ik een dergelijk geval te hebben: de eerste vogel zou wel ongeringd zijn losgelaten en werd daarom later niet op de VT-ringlijst overgenomen. Drie maanden later werd Arnhem 7.079.401 op 15 februari 1988 als woerd dood gevonden op Terschelling en de ring werd door H. Horn naar Heteren gezonden. Het geslacht klopte dus niet met mijn opgave en nog gekker werd het toen 5 dagen later uit Denemarken ook een Arnhem 7.079.401 ring werd gemeld. Deze werd opgegeven als een geschoten vrouw. De ring met de melding werd netjes via het Vildtbiologisk Station Kalo naar het VT gestuurd. Even paniek in Heteren. Uiteindelijk vond ik het wel leuk om te ontdekken dat ik niet dezelfde fout had gemaakt als 25 jaar tevoren. Toch maar goed dat er werd gewerkt met geschreven notities met doorhalingen en dat er geen gebruik werd gemaakt van vlakgom om fouten te wissen en helemaal niet met die wisbare elektronische notities.

C. Swennen, Texel